

національної безпеки Росії і противоречит її національним інтересам.

Литература

1. Институциональные проблемы эффективного государства / Под ред. В.В. Деметьева, Р.М. Нуриева. — Донецк: Донецкий национальный технический университет, 2011. — 292 с.
2. Ядгаров Я.С. История экономических учений: Учебник. — 4-е изд., перераб. и доп. — М.: ИНФРА-М, 2004. — 480 с.
3. Носова О.В. Институциональная теория и ее применение на постсоветском пространстве / В коллективной монографии: Социально-экономическое развитие славянских стран СНГ: сравнительный анализ (Серия: Экономическое славяноведение) / Под научной ред. К.В. Павлова и И.З. Юсупова (параграф 9 главы 12). — Ижевск: Изд-во «Митра», 2012. 837 с.
4. Павлов К.В. Патологические процессы в экономике. — М.: Магистр, 2009. — 461 с.

Пасічник О. В.

к.е.н., доцент,

ТОВ «Компанія з управління активами «ІНКМ»

ТРАНСФОРМАЦІЯ РИНКУ КАПІТАЛУ УКРАЇНИ В УМОВАХ НОВОЇ ЕКОНОМІКИ

В умовах посилення процесів глобалізації фінансових ринків, відкритості економік та їх взаємозалежності, які обумовлюють як широкі можливості для руху капіталів і залучення інвестицій, так і зростання нестабільності на внутрішніх і зовнішніх фінансових ринках, постійно зростає роль ринку капіталу. Саме механізм ринку капіталу забезпечує процеси руху доданої вартості, мобілізації, розміщення й використання фінансових ресурсів для підтримки соціально-економічного розвитку країни в умовах становлення нової економіки — постіндустріальної економіки інноваційного типу, економіки знань, для якої характерно домінування сфери високотехнологічних послуг, утворення глобальних інформаційних систем, упровадження нових технологій, створення нових продуктів і благ в умовах глобальної конкуренції.

Упродовж докризового періоду національний ринок капіталу активно розвивався — банки, страхові та пенсійні фонди, усі

суб'єкти фондового ринку пройшли стадію свого становлення, наростили активи, підвищили фінансову стійкість. Однак ці позитивні зрушення не супроводжувалися адекватною трансформацією реального сектору економіки, що призвело до незбалансованості процесів формування національних заощаджень та інвестицій. Однією з причин такої неузгодженості стала низька ефективність системи трансформації заощаджень у інвестиції [1, с. 113].

Відновлення та розвиток економіки України потребує відповідної трансформації фінансової системи загалом і ринку капіталу зокрема. Не зважаючи на те, що концептуальні засади його функціонування за останнє десятиріччя досить глибоко й всебічно оновлені, цей процес ще не завершено і лишається багато проблем, які потребують нагального розв'язання.

Особливої уваги потребують питання трансформації і розвитку фондового ринку. Незважаючи на проведення у минулому 2012 році ряду реформ щодо функціонування українського фондового ринку та їх продовження у поточному році, це не врятувало його від зниження обсягу торгів до критичного рівня і падіння індексів до рівня 2009 року [2, с. 154]. Надзвичайно низькою порівняно із країнами з розвинутою ринковою економікою залишається капіталізація фондових бірж України, яка становить лише 0,4 % від сукупного світового ВВП, у той час, як у США — 21,1 %, Японії — 7 %, Німеччині — 4,5 %, Африці — 3,2 %, Росії — 2,6 % [3, с. 157]. Домінуванням позабіржового ринку та деформований механізм ціноутворення, недостатня кількість інвестиційно привабливих цінних паперів у обігу та, як наслідок, низька ліквідність біржових ринків, низький ступінь довіри між учасниками фондового ринку свідчать про необхідність його структурної перебудови, значної технологічної модернізації, впровадження та адаптації правових норм європейського законодавства та кращих світових практик.

Важливим як для забезпечення економічної безпеки України, так і її подальшого економічного розвитку залишається питання регулювання доступу на вітчизняний ринок іноземного капіталу та вдосконалення механізму валютного регулювання. Незважаючи на жорсткі валютні обмеження, низький рівень валютних резервів і низька ефективність застосування валютних інтервенцій не дозволяють запобігати спекулятивним атакам на національну валюту і створюють можливість розгортання нової фінансової кризи в Україні.

Реалізація європейського вектору інтеграції України обумовлює необхідність формування стратегії розвитку ринку капіталу, спрямованої на поглиблення інтеграції інфраструктури національного ринку капіталу в міжнародну. Подальшого дослідження

потребують проблеми відкритості та ізолюваності окремих сегментів національного ринку капіталу від світової глобальної фінансової системи, стійкості національного ринку капіталу та фінансової системи в цілому.

Зазначене обумовлює необхідність розроблення та реалізації стратегії трансформації і розвитку ринку капіталу, яка сприятиме вирішенню вказаних проблем і забезпечить створення фінансових передумов для стійкого і сталого економічного розвитку України в умовах нової економіки.

Література

1. Белінська Я. В., Дудар О. І. Український ринок капіталу: стан, проблеми, шляхи розвитку // Стратегічні пріоритети. — 2009. — №4(13). — С. 113—122.
2. Котова М. В., Задорожнюк В. С. Трансформація фондового ринку України в умовах світової глобалізації // ЕКОНОМІКА: реалії часу. — 2013. — №1(6). — С. 153—157.
3. Козоріз М. А. Капіталізація фондових бірж України: особливості та проблеми / М. А. Козоріз, К. С. Калинець // Регіональна економіка. — 2008. — №4. — С. 157—162.

Петрикіє А. В.,

к.н.д.у., доцент,

Тернопільський національний економічний університет

АНТИКРИЗОВЕ УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІЧНИМ РОЗВИТКОМ ТЕРИТОРІЙ

У сучасних умовах органи місцевого самоврядування покликанні забезпечувати всебічний розвиток регіону, пропорційний розвиток виробничої та невиробничої сфер, виконання економічних функцій держави в розподілі місцевих суспільних благ, тобто відповідають за функціонування закладів освіти, охорони здоров'я та безпеки, інженерно-транспортної інфраструктури, житлово-комунального господарства, будівництва житла та інших сфер. В умовах посилення децентралізації вони починають відігравати дедалі суттєвішу роль у процесі вирішення місцевих проблем і забезпечення відповідного соціально-економічного